

LIBRIS

We know
books

ALEXANDRA DUȚU

CURAJUL ÎNVINGE FRICA

Povești pentru copii

CÎSMIGIU
books

Cuprins

1. Fuga, fuga la spital	7
2. De ce au părinții reguli?	10
3. Când urechea rău mă doare, mama leac pentru ea are	14
4. Un trandafir curajos	16
5. Ce fac când mă plictisesc?	18
6. Milo, Migdală și Beethoven descoperă ograda	21
7. Biscuit, poneiul fotbalist: Încrederea se câștigă și se oferă!	24
8. Maimuțica Ița, îmblânzitoarea de biciclete	28
9. Fifi învață să cunoască oameni noi	31
10. O clipă și un vis împlinit	34
11. Vestitorii primăverii	37
12. Cere și ți se va da! Nu renunța până nu obții ce îți dorești	41
13. Prima îmbrățișare de băiat mare	44
14. Vreau să am și eu prieteni	47
15. Sf. Gheorghe, balaurul și prințesa	51
16. Iepurașul de Paște și vânătoarea de ouă	54
17. Izbânda nu e întreagă, dacă nu parcurgi călătoria	57
18. Sunt speriat. Ce fac?	60
19. La înot cu prietenii	64
20. Curajul de a spune „NU”	67
21. Pișcoțica descoperă gustul victoriei	71

22. Marmotel merge la schi.....	75
23. Primul pupic nu se uită niciodată.....	78
24. Un ghiocel cam grăbit.....	81
25. Plăpumică de nea, am nevoie de căldura ta.....	84
26. Mi-e rușine să ofer cadouri	87

Fuga, fuga la spital

Chiț-Chiț se juca în iarba moale și umedă. Mama și tata își beau cafeaua și se bucurau de răcoarea dimineții. Micuțul șoricel alerga de colo-colo, din ce mai aproape de zona unde gospodarul întinsese ața pentru a planta flori.

– Chiț-Chiț, nu intra acolo! îi strigă tata, dar năzdrăvanul șoricel nu luă în seama cuvintele acestuia. Era mult prea concentrat să-și scoată roaba prinsă în hățișul firelor de ață.

– Chiț, nu te mișca, vine tata acum! îi strigă și mama.

Nimic, Chiț-Chiț nu vedea și nu auzea. Trase cu putere de roabă, o scoase dintre fire și... izbucni într-un țipăt ascuțit:

– Auuuuu!

Părinții alergară într-un suflet să vadă ce pățise năzdrăvanul șoricel. Tata îi analiză cu atenție piciorul și spuse:

– Ai călcat într-un os uitat de Snoop pe gazon și te-ai tăiat.

Mama veni și ea repede și încercă să-i aline durerea.

– Nu pare ceva foarte grav, e o mică zgârietură, încercă mama să-l liniștească.

Cu toate acestea, orele treceau și Chiț-Chiț se simțea din ce în ce mai rău, așa că tata hotărî:

– Trebuie să mergem fuga-fuga la spital, să-i facă vaccin.

– Vaccin? repetă Chiț-Chiț speriat.

– Da, vaccin antitetanos ca să te protejeze de infecție. Osul a fost ros de câine și este plin de salivă. Tu te-ai zgâriat în el și saliva câinelui a intrat în contact cu rana ta, așa că este ca și cum te-ar fi mușcat câinele. Din acest motiv, trebuie să mergem să îți faci medicii un vaccin care să îți protejeze piciorușul.

Chiț-Chiț îl privi cu îngrijorare pe tata, dar avea încredere în el. Dacă tata îi spunea că totul va fi bine, atunci totul avea să fie bine!

Chiț-Chiț se urcă în mașină împreună cu mama și tata.

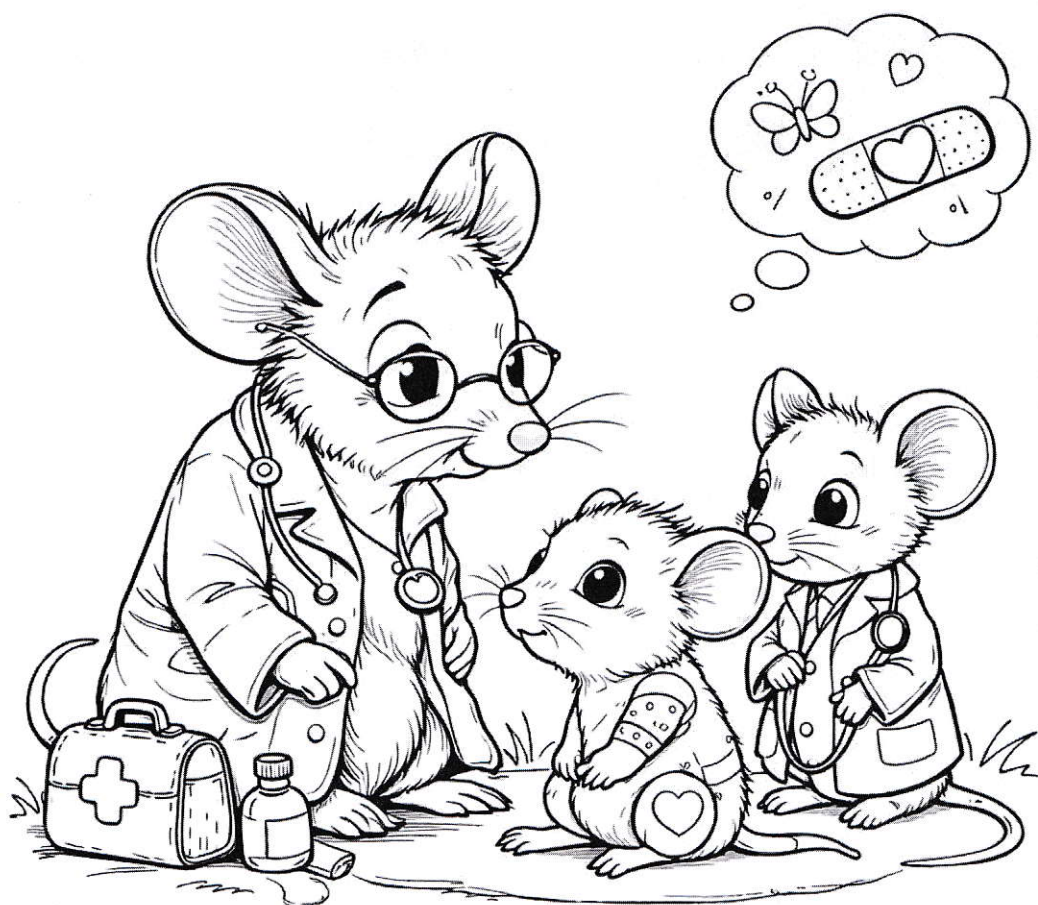
– Ce avem noi aici? îl întreabă doamna Pisică, care era medic de gardă la spital.

– M-am tăiat în osul lui Snoop, îi spuse Chiț-Chiț cu curaj.

Doamna doctor analizează rana, apoi îi spuse:

– Curățăm bubița, pansăm piciorușul și apoi facem vaccin. Va fi o înțepătură mică-mică, la fel ca o pișcătură de țânțar.

– Sunt pregătit! spuse Chiț-Chiț cu curaj.

Doamna doctor îi curăță rana cu grijă, pansă piciorușul și, apoi, luă seringă și, cât ai zice „pește”, vaccinul fu făcut.

– Bravo, Chiț-Chiț! Ești un șoricel tare curajos. Acum, mai am o misiune pentru tine.

– Ce? întrebă curios micuțul șoricel.

– Următoarele trei zile va trebui să stai cumițel și să iei o pauză de la joacă. Avem înțelegere? îl întrebă doamna Pistică.

– Avem înțelegere! spuse hotărât Chiț-Chiț și plecă de la spital tare mândru. Ajuns în parc, le arată tuturor prietenilor bandajul lui și le povesti aventura pe care o trăise.

De ce au părinții reguli?

Hamsterul Hamsterel stătea de minute bune pe un scăunel așezat în marginea curții, la umbră, și privea cu dor la leagănul care se mișca alene în adierea fierbinte a vântului de vară. Era trist și, totodată, revoltat pe decizia mamei care îl oprise din joacă fix când voia să facă o tumbă năzdrăvană.

– Salut, ce faci acolo, Hamsterel! îi strigă motanul, care tocmai trecea prin preajmă.

– Stau, răspunse bosumflat Hamsterel.

– Nu mai sta! Hai la joacă, îi spuse motanul Negrilă.

– Nu pot, răspunse năzdrăvanul hamster.

– De ce? îl întrebă pisiul, neînțelegând.

– Nu am voie, răspunse Hamsterel cu ochii în lacrimi.

– De ce? Nu înțeleg.

– Pentru că mama m-a pedepsit.

– De ce?

– Știi creanga aia de sus, de care e legat leagănul? întrebă Hamsterel cu mândrie în glas.

– Da, răspunse Negrilă.

– M-am urcat până acolo sus, sus de tot și am vrut să sar, dar, tocmai atunci, a venit mama și m-a prins.

– Și?

– Și m-a pedepsit, pentru că am încălcat regula.

– Ce regulă? întrebă Negrilă.

– Să nu urc niciodată la înălțimi atât de mari și, mai ales, să sar de acolo. Mama spune că e periculos, dar eu te-am văzut pe tine făcând asta de nenumărate ori, spuse micuțul hamster.

– Hamsterel, începui motanul, mama ta are dreptate. E periculos pentru un animăluț atât de micuț ca tine să sară de acolo. Într-adevăr, eu sar de acolo de sus, dar eu sunt mare și am labele puternice.

– Și eu sunt puternic, protestă Hamsterel.

– Ești cel mai puternic și curajos hamster pe care eu îl cunosc, îi spuse Negrilă, dar e mult prea sus pentru tine. Mama ta are dreptate, ceea ce voiai să faci e periculos.

– Da, mama are tot felul de reguli. Nu înțeleg de ce tot au părinții reguli, se plânse Hamsterel.

– Prietene drag, părinții au reguli ca să ne ajute să creștem în siguranță și sănătoși. Toate aceste reguli ne ajută să nu ne facem rău și nici să rănim alte persoane din jur.

– M-am săturat de reguli, protestă vehement Hamsterel. Trebuie să mă spăl pe mâini înainte de masă, să mă spăl pe dinți după masă, să fac curat în cameră, să dorm suficient, să nu mă joc cu focul sau cu cuțitul, să... să... să...

– Ai dreptate, Hamsterel, dar toate aceste reguli au ca obiectiv să crești sănătos și puternic.

– Sigur... răspunse Hamsterel zeflemitor.

– Da, uite, hai să-ți povestesc. Știi ce am făcut odată, când eram și eu pui mic așa ca tine?

– Ce? întrebă curios Hamsterel.

– Mama mi-a spus să nu mănânc nisip, dar, ce crezi, am ascultat-o?! Nu! Eram la joacă împreună cu frații mei și ne prefăceam că gătim prăjituri din nisip. Făcusem un tort din nisip delicios și mi-am pus în farfurie o felie zdravănă. Am luat o înghițitură din ea și...

– Și??? întrebă Hamsterel curios.

– Și a fost suficient ca să mă îmbolnăvesc. În scurt timp, a început să mă doară burtica tare, tare și am ajuns chiar și să vomit.

– Vaaaai!

– Da, serios! Am ajuns chiar și la spital, unde doamna doctor mi-a făcut o injecție...

– Au!

– Exact! Și, atunci, am înțeles de ce au părinții reguli: ca să ne protejeze de tot ce ne-ar face rău sau care ne-ar putea pune viața în pericol.

– Înțeleg.

– Te las. Când termini cu pedeapsa, te aștept în livadă, la joacă. Ne strângem cu toții acolo.